

Zionism Then and Now: The Jewish People and the Promised Land Throughout History

יום א' לפרשת מקץ תשע"ו
Young Israel of Jamaica Estates – December 6th, 2015

Part 1:

Zionism as a Biblical Concept & Religious Ideal

I) INTRODUCTION: THE CORE OF ZIONISM

Declaration of the Establishment of the State of Israel (Friday May 14th, 1948) – (ע"ש ה' אייר תש"ח)

ERETZ-ISRAEL [(Hebrew) - the Land of Israel, Palestine] was the birthplace of the Jewish people. Here their spiritual, religious and political identity was shaped. Here they first attained to statehood, created cultural values of national and universal significance and gave to the world the eternal Book of Books.

After being forcibly exiled from their land, the people kept faith with it throughout their Dispersion and never ceased to pray and hope for their return to it and for the restoration in it of their political freedom.

Impelled by this historic and traditional attachment, Jews strove in every successive generation to re-establish themselves in their ancient homeland. In recent decades they returned in their masses. Pioneers, ma'pilim [(Hebrew) - immigrants coming to Eretz-Israel in defiance of restrictive legislation] and defenders, they made deserts bloom, revived the Hebrew language, built villages and towns, and created a thriving community controlling its own economy and culture, loving peace but knowing how to defend itself, bringing the blessings of progress to all the country's inhabitants, and aspiring towards independent nationhood. [...]

The catastrophe which recently befell the Jewish people - the massacre of millions of Jews in Europe - was another clear demonstration of the urgency of solving the problem of its homelessness by re-establishing in Eretz-Israel the Jewish State, which would open the gates of the homeland wide to every Jew and confer upon the Jewish people the status of a fully privileged member of the comity of nations. [...]

In the Second World War, the Jewish community of this country contributed its full share to the struggle of the freedom- and peace-loving nations against the forces of Nazi wickedness and, by the blood of its soldiers and its war effort, gained the right to be reckoned among the peoples who founded the United Nations. [...]

This right is the natural right of the Jewish people to be masters of their own fate, like all other nations, in their own sovereign State.

Accordingly we, members of the People's Council, representatives of the Jewish community of Eretz-Israel and of the Zionist movement, are here assembled on the day of the termination of the British Mandate over Eretz-Israel and, by virtue of our natural and historic right and on the strength of the resolution of the United Nations General Assembly, hereby declare the establishment of a Jewish state in Eretz-Israel, to be known as the State of Israel.

בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל קָם הָעָם הַיְהוּדִי, בְּהַעֲבֹה דְמוּתוֹ הַרוּחָנִית, הַדְּתִית וְהַמְדִינִית, בְּהִי חַיִּי קוּמָמִיּוֹת מִמְלַכְתִּית, בְּהִי יָצַר נְכֹסֵי תְרֻבוֹת לְאֻמִּיִּים וְכָל-אֲנוּשֵׁיִם וְהוֹרִישׁ לְעוֹלָם כָּלֹּ אֶת סֵפֶר הַסְּפָרִים הַנִּצְחִי.

לְאַחַר שֶׁהִגְלָה הָעָם מֵאֶרְצוֹ בְּכַח הַזְרוּע שְׁמַר לְהַאֲמוּנִים בְּכָל אֶרְצוֹת פְּזוּרָיו, וְלֹא חָדַל מִתְפִּלָּה וּמִתְקוּנָה לְשׁוּב לְאֶרְצוֹ וּלְחַדֵּשׁ בְּתוֹכָהּ אֶת חֲרוּתוֹ הַמְדִינִית.

מִתּוֹךְ קֶשֶׁר הַיְסוּטוּרִי וּמִסְרָתִי זֶה חֲתָרוּ הַיְהוּדִים בְּכָל דּוֹר לְשׁוּב וּלְהֵאָחֵז בְּמוֹלְדֵתָם הָעִתִּיקָה; וּבְדוֹרוֹת הָאַחֲרוֹנִים שָׁבוּ לְאֶרֶץ בְּהַמוּנִים, וְחֻלּוּצִים, מְעִפִּילִים וּמְגִנִּים הַפְּרִיחוּ נְשִׁמוֹת, הַחִיּוּ שְׁפָתָם הָעֵבְרִית, בְּנוּ כְּפָרִים וְעָרִים, וְהִקִּימוּ יְשׁוּב גָּדֹל וְהוֹלֵךְ הַשְּׁלֵיט עַל מְשָׁקוֹ וְתְרֻבוֹתוֹ, שׁוֹחֵר שְׁלוֹם וּמְגֹן עַל עַצְמוֹ, מְבִיא בְרִכְתּוֹ הַקְּדוּמָה לְכָל תּוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ וְנוֹשֵׂא נַפְשׁוֹ לְעִצְמָאוֹת מִמְלַכְתִּית. [...]

הַשׁוֹאֵה שֶׁנִּתְחַלְלָה עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּזִמְנוֹ הָאַחֲרוֹן, בְּהַקְרָעוֹ לְשִׁבְחָ מִיְלּוּנֵי יְהוּדִים בְּאִירוּפָה, הוֹכִיחָה מִחֲדָשׁ בְּעֵלִיל אֶת הַהֲכָרָה בַּפְתָּרוֹן בְּעִיַת הָעָם הַיְהוּדִי מִחֲסוֹר הַמּוֹלְדָת וְהָעִצְמָאוֹת עַל-יְדֵי חֲדוּשׁ הַמְדִינָה הַיְהוּדִית בְּאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר תִּפְתַּח לְרוּחָהּ אֶת שַׁעֲרֵי הַמּוֹלְדָת לְכָל יְהוּדִי וְתַעֲנִיק לָעָם הַיְהוּדִי מְעַמְד שֶׁל אִמָּה שׁוֹת-זְכוּיּוֹת בְּתוֹךְ מְשֻׁפְחוֹת הָעַמִּים. [...]

בְּמִלְחָמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה תָרַם הַיְשׁוּב הָעֵבְרִי בְּאֶרֶץ אֶת מְלֹא-חֵלְקוֹ לְמַאֲבֵק הָאֲמוֹת הַשׁוֹחֲרוֹת חֲרוּת וְשְׁלוֹם נֶגֶד כְּחוֹת הַרְשָׁע הַנְּאֻצִי, וּבְדָם חֵלְלֵי וּבְמַאֲמָצוֹ הַמְלַחֲמֵי קָנָה לוֹ אֶת הַזְכוּת לְהִמְנוֹת עִם הָעַמִּים מִיִּסְדֵי בְרִית הָאֲמוֹת הַמְּאֻחָדוֹת. [...]

זוֹהִי זְכוּתוֹ הַטְּבִיעִית שֶׁל הָעָם הַיְהוּדִי לְהִיּוֹת כְּכָל עָם וְעַם עוֹמֵד בְּרִשׁוֹת עַצְמוֹ בְּמְדִינָתוֹ הַרְבוּנִית.

לְכִיכֵךְ נִתְכַנְּסוּ, אֲנוּ חֲבָרֵי מוֹעֲצַת הָעָם, נְצִיגֵי הַיְשׁוּב הָעֵבְרִי וְהַתְנוּעָה הַצִּיּוֹנִית, בְּיוֹם סִיּוֹם הַמְּנַדָּט הַבְּרִיטִי עַל אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, וּבִתְקֵף זְכוּתָנוּ הַטְּבִיעִית וְהַהִיסְטוֹרִית וְעַל יְסוּד הַחֲלִטָּה עֲצָרַת הָאֲמוֹת הַמְּאֻחָדוֹת, אֲנוּ מְכַרְזִים בְּזֵאת עַל הַקְּמַת מְדִינָה יְהוּדִית בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִיא מְדִינַת יִשְׂרָאֵל.

II) DEFINING TERMS

2) Oxford English Dictionary (2011)

Zi-on-ism; 'ziəˌnizəm/; noun

A movement for (originally) the re-establishment and (now) the development and protection of a Jewish nation in what is now Israel. It was established as a political organization in 1897 under Theodor Herzl, and was later led by Chaim Weizmann.

3) Webster Dictionary (2004)

An international movement originally for the establishment of a Jewish national or religious community in Palestine and later for the support of modern Israel

4) Cambridge English Dictionary (2007)

1) A political movement for the establishment and support of a national homeland for Jews in Palestine, now concerned chiefly with the development of the modern state of Israel

2) A policy or movement for Jews to return to Palestine from the Diaspora

5) New Dictionary of Cultural Literacy (2002)

The belief that Jews should have their own nation; Jewish nationalism. Zionism gained much support among Jews and others in the early twentieth century, and the hoped-for nation was established in the late 1940s in Palestine, as the state of Israel. Zionism is opposed by most Arabs.

III) SACRED SPACE IN THE BIBLE

8 The LORD God planted a garden in Eden, in the east, and placed there the man whom he had formed. 9 And from the ground the LORD God caused to grow every tree that was pleasing to the sight and good for food, with the tree of life in the middle of the garden, and the tree of knowledge of good and bad. [...] 15 The LORD God took the man and placed him in the garden of Eden, to till it and tend it.

17 To Adam He said, "Because you did as your wife said and ate of the tree about which I commanded you, 'You shall not eat of it,' Cursed be the ground because of you; By toil shall you eat of it all the days of your life: 18 Thorns and thistles shall it sprout for you. But your food shall be the grasses of the field; 19 By the sweat of your brow Shall you get bread to eat, until you return to the ground – for from it you were taken. For dust you are, and to dust you shall return. [...]

22 And the LORD God said, "Now that the man has become like one of us, knowing good and bad, what if he should stretch out his hand and take also from the tree of life and eat, and live forever!" 23 So the LORD God banished him from the garden of Eden, to till the soil from which he was taken. 24 He drove the man out, and stationed east of the garden of Eden the cherubim and the fiery ever-turning sword, to guard the way to the tree of life.

1 Listen to Me, you who pursue justice, you who seek the LORD: Look to the rock you were hewn from, to the quarry you were dug from. 2 Look back to Abraham your father and to Sarah who brought you forth. For he was only one when I called him, but I blessed him and made him many. 3 Truly the LORD has comforted Zion, comforted all her ruins; He has made her wilderness like Eden, her desert like the Garden of the LORD. Gladness and joy shall abide there, Thanksgiving and the sound of music.

6) פרשת בראשית (פרק ב') – Genesis (ch. 2)

(ח) ויטע ה' אֱלֹהִים גֶּן בְּעֵדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר: (ט) וַיִּצְמַח ה' אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נְחִמָּד לְמַרְאֵה וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הֶגְן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע: [...] (טו) וַיִּקַּח ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנַחֲהוּ בְּגֵן עֵדֶן לְעִבְדָּהּ וּלְשָׁמְרָהּ:

7) פרשת בראשית (פרק ג') – Genesis (ch. 3)

(יז) וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתְּךָ וַתֹּאכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבְרֶיךָ בְּעִצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: (יח) וְקוֹץ וְדוֹרֵד תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה: (יט) בְּזַעַת אַפֶּיךָ תֹאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֵד אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לָקַחְתָּ כִּי עֹפָר אֶתָּה וְאֶל עֹפָר תֵּשׁוּב: [...]

(כב) וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאִחַד מִמֶּנּוּ לַדַּעַת טוֹב וְרָע וַעֲתָה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֲיֵי לְעַלְם: (כג) וַיִּשְׁלַחֵהוּ ה' אֱלֹהִים מִגֵּן עֵדֶן לְעַבְדָּהּ אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם: (כד) וַיִּגְרַשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגֵן עֵדֶן אֶת הַכְּרִבִּים וְאֶת הַטָּה הַחֲרֹב הַמִּתְהַפֶּכֶת לְשָׁמֵר אֶת דְּרֹךְ עֵץ הַחַיִּים: ס

8) ישעיהו (פרק נא') – Isaiah (ch. 51)

(א) שָׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מִבְּקֵשֵׁי ה' הַבְּיטוּ אֶל צוּר חֲצַבְתֶּם וְאֶל מִקְבֵּת בּוֹר נִקְרָתֶם: (ב) הַבְּיטוּ אֶל אַבְרָהָם אֲבִיכֶם וְאֶל שָׂרָה תְּחוֹלְלֶכֶם כִּי אֶחָד קָרָאתיו וְאַבְרָכָהוּ וְאַרְבָּהוּ: ס (ג) כִּי נַחֵם ה' צִיּוֹן נַחֵם כָּל הַרְבֵּתֶיהָ וַיִּשֶׂם מִדְּבָרָהּ כַּעֲדוֹ וְעִרְבָתָהּ כִּגְנוֹ ה' שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצָא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה: ס

9 פרשת שמות (פרק ג') – Exodus (ch. 3)

4 When the LORD saw that he had turned aside to look, God called to him out of the bush: "Moses! Moses!" He answered, "Here I am." 5 And He said, "Do not come closer. Remove your sandals from your feet, for the place on which you stand is holy ground. 6 I am," He said, "the God of your father, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob." And Moses hid his face, for he was afraid to look at God.

(ד) וַיִּרְאֵהוּ ה' כִּי סָר לְרֵאשִׁית וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסִּהָר וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הַנְּנִי : (ה) וַיֹּאמֶר אֶל תִּקְרַב הַלֵּם שֶׁל נַעֲלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדָמַת קֹדֶשׁ הוּא : (ו) וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִהֵבִיט אֶל הָאֱלֹהִים :

10 פרשת יתרו (שמות פרק יט') – Exodus (ch. 19)

10 And the LORD said to Moses, "Go to the people and warn them to stay pure today and tomorrow. Let them wash their clothes. 11 Let them be ready for the third day; for on the third day the LORD will come down, and the sight of all the people, on Mount Sinai. 12 You shall set bounds for the people round about, saying, 'Beware of going up the mountain or touching the border of it. Whoever touches the mountain shall be put to death: 13 no hand shall touch him, but he shall be either stoned or shot; beast or man, he shall not live.' When the ram's horn sounds a long blast, they may go up on the mountain."

(י) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵךְ אֶל הָעָם וְקֹדְשִׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וּכְבִּסוּ שְׂמֹלֹתָם : (יא) וְהָיוּ נְכֻנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד ה' לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל הַר סִינַי : (יב) וְהִצַּלְתָּ אֶת הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשְׁמְרוּ לָכֶם גְּלוּת בְּהָר וּנְעַל בְּקִצְחוֹ כֹּל הַנֶּגַע בְּהָר מוֹת יוּמָת : (יג) לֹא תֵגַע בּוֹ יָד כִּי סָקוּל יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִירֶה אִם בְּהֵמָה אִם אִישׁ לֹא יִחִיָּה בְּמִשְׁךָ הַיֵּבֶל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר :

11 פרשת תרומה (שמות פרק כה') – Exodus (ch. 25)

8 And let them make Me a sanctuary that I may dwell among them. 9 Exactly as I show you – the pattern of the Tabernacle and the pattern of all its furnishings – so shall you make it. 18 Make two winged heavenly creatures of hammered gold, one for each end of the cover. 19 Put one winged heavenly creature at one end and one winged heavenly creature at the other. Place the winged heavenly creatures at the cover's two ends. 20 The heavenly creatures should have their wings spread out above, shielding the cover with their wings. The winged heavenly creatures should face each other toward the cover's center. 21 Put the gold cover on top of the chest and put the covenant document that I will give you inside the chest. 22 There I will meet with you. From there above the cover, from between the two winged heavenly creatures that are on top of the chest containing the covenant, I will deliver to you all that I command you concerning the Israelites.

(ח) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם : (ט) כָּל־כֵּל אֲשֶׁר אֲנִי מְרָאָה אוֹתְךָ אֶת תְּבִנֹתַי הַמְּשֻׁכָּן וְאֶת תְּבִנֹתַי כֹּל כֵּלָיו וְכֹן תַּעֲשׂוּ : ס [...] (יח) וְעֲשִׂיתָ שְׁנַיִם קָרְבִּים זָהָב מִקְשֵׁה תַעֲשֶׂה אֹתָם מִשְׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת : (יט) וַעֲשֵׂה כְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה וְכְרוֹב אֶחָד מִקְצֵה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת הַקָּרְבִּים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו : (כ) וְהָיוּ הַקָּרְבִּים פְּרָשֵׁי כַנְּפִים לְמַעַלָּה סֹכְכִים בְּכַנְּפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וַיִּפְנִיחֵם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַקָּרְבִּים : (כא) וְנָתַתָּ אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאָרֶץ מִלְּמַעְלָה וְאֶל הָאָרֶץ תִּתֵּן אֶת הַעֲדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ : (כב) וְנוֹעֲדֹתַי לָךְ שֵׁם וְדִבְרֹתַי אֲתֵךְ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַקָּרְבִּים אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הַעֲדֻת אֶת כָּל אֲשֶׁר אֶצְוֶה אוֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : פ

12 יחזקאל (פרק כח') – Ezekiel (ch. 28)

11 The word of the LORD came to me: 12 O mortal, intone a dirge over the king of Tyre and say to him: Thus said the LORD God: You were the seal of perfection, full of wisdom and flawless in beauty. 13 You were in Eden, the garden of God; every precious stone was your adornment: carnelian, chrysolite, and amethyst; beryl, lapis lazuli, and jasper; sapphire, turquoise, and emerald; and gold beautifully wrought for you, mined for you, prepared the day you were created. 14 I created you as a cherub with outstretched shielding wings; and you resided on God's holy mountain; you walked among stones of fire. 15 You were blameless in your ways, from the day you were created until wrongdoing was found in you.

(יא) וַיְהִי דִבְרַי ה' אֵלַי לֵאמֹר : (יב) בֶּן אָדָם שֵׁא קִינָה עַל מֶלֶךְ צוּר וְאָמַרְתָּ לוֹ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי ה' אֱתָהּ חוֹתֶם תְּכַנִּית מְלֵא חָכְמָה וְכָלִיל יָפִי : (יג) בַּעֲדֹן גֹּן אֱלֹהִים הָיִיתָ כָּל אֲבוֹן יִקְרָה מִסִּסְתְּךָ אָדָם פִּטְדָּה וְיֵהֵלֵם תְּרִשִׁישׁ שֵׁהֵם וְיִשְׁפֹּה סַפִּיר נֶפֶד וְבִרְקַת זָהָב מְלֵאכֶת תַּפְיָד וְיִקְבִּיךָ בְּדַ בְּיוֹם הַבְּרָאָה כּוֹנֵנוּ : (יד) אֶת כְּרוֹב מִמֶּשֶׁחַ הַסּוּכָךְ וְנִתְתִּיךָ בְּהָר קֹדֶשׁ אֱלֹהִים הָיִיתָ בְּתוֹךְ אֲבָנֵי אֵשׁ הַתְּהַלְכָתָּ : (טו) תָּמִים אֱתָהּ בְּדַרְכֶיךָ מִיּוֹם הַבְּרָאָה עַד נִמְצָא עוֹלָתְךָ בְּךָ :

IV) THE PROMISED LAND

13 פרשת לך לך (בראשית פרק יא'-יב') – Genesis (ch. 11-12)

31 Terah took his son Abram, his grandson Lot (son of Haran), and his son Abram's wife, Sarai his daughter-in-law. They left Ur of the Chaldeans for the land of Canaan, and arriving at Haran, they settled there. 32 Terah lived 205 years, and he died in Haran. Ch. 12: 1 The LORD said to Abram, "Leave your land, your family, and your father's household for the land that I will show you. 2 I will make of you a great nation and will bless you. I will make your name respected, and you will be a blessing. 3 I will bless those who bless you, those who curse you I will curse; all the families of the earth will be blessed because of you." [...] 6 Abram traveled through the land as far as the sacred place at Shechem, at the oak of Moreh. The Canaanites lived in the land at that time. 7 The LORD

(ל) וַתְּהִי שָׂרֵי עֲקָרָה אֵין לָהּ וָלֶד : (לא) וַיִּסַּח תֵּרַח אֶת אַבְרָם בְּנוֹ וְאֶת לוֹט בֶּן הָרָן בֶּן בְּנוֹ וְאֶת שָׂרֵי כְלָתוֹ אִשְׁתֵּי אַבְרָם בְּנוֹ וַיֵּצְאוּ אֹתָם מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְלֶקֶת אֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ עַד חָרָן וַיֵּשְׁבוּ שָׁם : (לב) וַיְהִי יְמֵי תֵרַח חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאָתַיִם שָׁנָה וַיָּמָת תֵּרַח בְּחָרָן : ס (פרק יב') (א) וַיֹּאמֶר ה' אֶל אַבְרָם לֵךְ לָךְ מֵאֶרֶץ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אֲבִיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֹרְאָךְ : (ב) וְאַעֲשֶׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וְאַבְרָכְךָ וְאֵנְדֹלָה שְׂמֶךָ וְהָיָה בְרָכָה : (ג) וְאַבְרָכָה מִבְּרִיכְךָ וּמִקְלָלְךָ אֲחֵר וּנְבָרְכוּ בְּךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה : [...] (ו) וַיַּעֲבֵר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שָׂכָם עַד אֵלוֹן מוֹרָה וְהִכְנַעְנִי אֹז בְּאֶרֶץ : (ז) וַיִּרְאֵהוּ ה' אֶל אַבְרָם

appeared to Abram and said, "I give this land to your descendants," so Abram built an altar there to the LORD who appeared to him.

וַיֹּאמֶר לְזַרְעוֹ אֶתְנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו :

Genesis (ch. 13) – (בראשית פרק יג) – פרשת לך לך

13 The citizens of Sodom were very evil and sinful against the LORD. 14 After Lot separated from him, the LORD said to Abram, "From the place where you are standing, look up and gaze to the north, south, east, and west, 15 because all the land that you see I give you and your descendants forever. 16 I will make your descendants like the dust of the earth. If someone could count the bits of dust on the earth, then they could also count your descendants. 17 Stand up and walk around through the length and breadth of the land because I am giving it to you."

(יג) וְאֲנָשֵׁי סְדֹם רָעִים וְחַסְדָּאִים לַיהוָה מְאֹד : (יד) וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם אַחֲרֵי הַפָּרֶד לוֹט מֵעִמּוֹ שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מִן הַמַּקּוֹם אֲשֶׁר אַתָּה שָׁם צָפְנָה וְנִגְבְּהָ וְקִדְמָה וְיָמָה : (טו) כִּי אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה רֹאֶה לְךָ אֶתְנֶנָּה וְלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם : (טז) וְשָׂמַתִּי אֶת זַרְעוֹ כְּעֶפְרַת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אִם יוּכַל אִישׁ לִמְנוֹת אֶת עֶפְרַת הָאָרֶץ גַּם זַרְעוֹ יִמְנָה : (יז) קוּם הִתְחַלֵּץ בְּאָרֶץ לְאַרְבֶּה וּלְרַחֵבָה כִּי לְךָ אֶתְנֶנָּה :

Genesis (ch. 15) – (בראשית פרק טו) – פרשת לך לך

1 After these events, the LORD's word came to Abram in a vision, "Don't be afraid, Abram. I am your protector. Your reward will be very great." [...] 7 He said to Abram, "I am the LORD, who brought you out of Ur of the Chaldeans to give you this land as your possession." [...] 12 After the sun set, Abram slept deeply. A terrifying and deep darkness settled over him. 13 Then the LORD said to Abram, "Have no doubt that your descendants will live as immigrants in a land that isn't their own, where they will be oppressed slaves for four hundred years. [...] 16 The fourth generation will return here since the Amorites' wrongdoing won't have reached its peak until then." [...] 18 That day the LORD cut a covenant with Abram: "To your descendants I give this land, from Egypt's river to the great Euphrates, 19 together with the Kenites, the Kenizzites, the Kadmonites, 20 the Hittites, the Perizzites, the Rephaim, 21 the Amorites, the Canaanites, the Girgashites, and the Jebusites."

(א) אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִיָּה דְבַר ה' אֶל אַבְרָם בַּמַּחֲזָה לֵאמֹר אֵל תִּירָא אַבְרָם אֲנֹכִי מִגּוֹ לְךָ שְׂכָרְךָ הִרְבֵּה מְאֹד : [...] (ז) וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ : [...] (יב) וַיְהִי הַשָּׁמֶשׁ לְבוֹא וַתְּרַדְמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם וַהֲנֵה אֵימָה חֲשֹׁכָה גְדֹלָה נִפְלַת עָלָיו : (יג) וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם דַּע תְּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעוֹ בְּאָרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעָמּוּ אִתָּם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה : [...] (טז) וְזֶדֶד רְבִיעִי יֵשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא שָׁלַם עוֹן הָאֱמֹרִי עַד הֵנָּה : [...] (יח) בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת ה' אֶת אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעוֹ תִּתֵּי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְהַר מִצְרַיִם עַד הַנָּהָר הַגְּדֹל נְהַר פָּרָת : (יט) אֶת הַקְּנִזִּי וְאֶת הַקְּנֹזִי וְאֶת הַקְּדִמּוֹנִי : (כ) וְאֶת הַחִתִּי וְאֶת הַפְּרִזִּי וְאֶת הַרְפָּאִים : (כא) וְאֶת הָאֱמֹרִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַגְּרִגִּשִׁי וְאֶת הַיְבוּסִי : ס

Genesis (ch. 17) – (בראשית פרק יז) – פרשת לך לך

1 When Abram was 99 years old, the LORD appeared to Abram and said to him, "I am El Shaddai. Walk with me and be trustworthy. 2 I will make a covenant between us and I will give you many, many descendants." [...] 8 I will give you and your descendants the land in which you are immigrants, the whole land of Canaan, as an enduring possession. And I will be their God." 9 God said to Abraham, "As for you, you must keep my covenant, you and your descendants in every generation. 10 This is my covenant that you and your descendants must keep: Circumcise every male."

(א) וַיְהִי אַבְרָם בֶּן תְּשַׁעִים שָׁנָה וַתֵּשַׁע שָׁנָיִם וַיִּרְאֵהוּ ה' אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵל שַׁדַּי הִתְחַלֵּץ לִפְנֵי וְהָיָה תַמִּים : (ב) וְאֶתְנֶנָּה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וְאֶרְבֶּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד : [...] (ח) וְנִתְתִּי לְךָ וְלְזַרְעוֹ אַחֲרֵיךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיף אֶת כָּל אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזֹת עוֹלָם וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים : (ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם וְאֶתְּהָ אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אַתָּה וְזַרְעוֹ אַחֲרֵיךָ לְדֹרֹתָם : (י) זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעוֹ אַחֲרֵיךָ הַמּוּל לְכֶם כָּל זָכָר :

Genesis (ch. 18) – (בראשית פרק יח) – פרשת וירא

17 when the LORD said, "Will I keep from Abraham what I'm about to do? 18 Abraham will certainly become a great populous nation, and all the earth's nations will be blessed because of him. 19 I have formed a relationship with him so that he will instruct his children and his household after him. And they will keep to the LORD's path, being moral and just so that the LORD can do for Abraham everything he said he would."

(יז) וְהוּא אָמַר הַמְּכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה : (יח) וְאַבְרָהָם הָיוּ יָהִיָּה לְגוֹי גָדוֹל וְעַמּוֹם וְנִבְרָכוּ בוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ : (יט) כִּי יִדְעֵתִי לְמַעַן אֲשֶׁר יַצְוֶה אֶת בְּנָיו וְאֶת בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרֹךְ ה' לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיא ה' עַל אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו :

Genesis (ch. 22) – (בראשית פרק כב) – פרשת וירא

15 The LORD's messenger called out to Abraham from heaven a second time 16 and said, "I give my word as the LORD that because you did this and didn't hold back your son, your only son, 17 I will bless you richly and I will give you countless descendants, as many as the stars in the sky and as the grains of sand on the seashore. They will conquer their enemies' cities. 18 All the nations of the earth will be blessed because of your descendants, because you obeyed me."

(טו) וַיִּקְרָא מַלְאָךְ ה' אֶל אַבְרָהָם שְׁנִית מִן הַשָּׁמַיִם : (טז) וַיֹּאמֶר בֵּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם ה' כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַּׁבְתָּ אֶת בְּנֶךְ אֶת יְחִידְךָ : (יז) כִּי בְרַד אַבְרָהָם וַחֲרַבָּה אַרְבָּה אֶת זַרְעוֹ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וַיִּרֶשׁ זַרְעוֹ אֶת שַׁעַר אֲדָמָה : (יח) וְהִתְבְּרָכוּ בְּזַרְעוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ עִקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי :

Genesis (ch. 26) – (בראשית פרק כו') – (19)

1 When a famine gripped the land, a different one from the first famine that occurred in Abraham's time, Isaac set out toward Gerar and toward King Abimelech of the Philistines. 2 The LORD appeared to him and said, "Don't go down to Egypt but settle temporarily in the land that I will show you. 3 Stay in this land as an immigrant, and I will be with you and bless you because I will give all of these lands to you and your descendants. I will keep my word, which I gave to your father Abraham. 4 I will give you as many descendants as the stars in the sky, and I will give your descendants all of these lands. All of the nations of the earth will be blessed because of your descendants. 5 I will do this because Abraham obeyed me and kept my orders, my commandments, my statutes, and my instructions."

(א) ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה: (ב) וירא אליו ה' ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: (ג) גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לד ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: (ד) והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ: (ה) יקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורתו:

Genesis (ch. 28) – (בראשית פרק כח') – (20)

10 Jacob left Beer-sheba and set out for Haran. [...] 13 Suddenly the LORD was standing on it and saying, "I am the LORD, the God of your father Abraham and the God of Isaac. I will give you and your descendants the land on which you are lying. 14 Your descendants will become like the dust of the earth; you will spread out to the west, east, north, and south. Every family of earth will be blessed because of you and your descendants. 15 I am with you now, I will protect you everywhere you go, and I will bring you back to this land. I will not leave you until I have done everything that I have promised you."

(י) ויצא יעקב מביאר שבע וילך חרנה: [...] (יג) והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לד אתננה ולזרעך: (יד) והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בדך כל משפחת האדמה וזרעך: (טו) והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך:

Genesis (ch. 31) – (בראשית פרק לא') – (21)

3 Then the LORD said to Jacob, "Go back to the land of your ancestors and to your relatives, and I will be with you."

(ג) ויאמר ה' אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך:

Genesis (ch. 35) – (בראשית פרק לה') – (22)

9 God appeared to Jacob again, while he was on his way back from Paddan-aram, and blessed him. 10 God said to him, "Your name is Jacob, but your name will be Jacob no longer. No, your name will be Israel." And he named him Israel. 11 God said to him, "I am El Shaddai. Be fertile and multiply. A nation, even a large group of nations, will come from you; kings will descend from your own children. 12 The land I gave to Abraham and to Isaac, I give to you; and I will give the land to your descendants after you."

(ט) וירא אלהים אל יעקב עוד בבואו מפדן ארם ויברך אתו: (י) ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל: (יא) ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו: (יב) ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לד אתננה ולזרעך אחריך אתו את הארץ:

Genesis (ch. 46) – (בראשית פרק מו') – (23)

1 Israel packed up everything he owned and traveled to Beer-sheba. There he offered sacrifices to his father Isaac's God. 2 God said to Israel in a vision at night, "Jacob! Jacob!" and he said, "I'm here." 3 He said, "I am El, your father's God. Don't be afraid to go down to Egypt because I will make a great nation of you there. 4 I will go down to Egypt with you, and I promise to bring you out again. Joseph will close your eyes when you die."

(א) ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: (ב) ויאמר אלהים לישראל במופת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: (ג) ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם: (ד) אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך:

Exodus (ch. 3) – (פרק ג') – (24)

1 Moses was taking care of the flock for his father-in-law Jethro, Midian's priest. He led his flock out to the edge of the desert, and he came to God's mountain called Horeb. 2 The LORD's messenger appeared to him in a flame of fire in the middle of a bush. Moses saw that the bush was in flames, but it didn't burn up. [...] 7 Then the LORD said, "I've clearly seen my people oppressed in Egypt. I've heard their cry of injustice because of their slave masters. I know about their pain. 8 I've come down to rescue them from the Egyptians in order to take them out of that land and bring them to a good and broad land, a land that's full of milk and honey, a place where the Canaanites, the Hittites, the Amorites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites all live. [...]"

(א) ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדן וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה: (ב) וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: [...] (ז) ויאמר ה' ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאביו: (ח) וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבויסי: [...]"

Exodus (ch. 6) – (פרשת שמות פרק ו')

2 God also said to Moses: "I am the LORD. 3 I appeared to Abraham, Isaac, and Jacob as God Almighty, but I didn't reveal myself to them by my name 'The LORD.' [...]"

8 I'll bring you into the land that I promised to give to Abraham, Isaac, and Jacob. I'll give it to you as your possession. I am the LORD."

(ב) וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי ה' :
(ג) וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל שְׂדֵי וּשְׁמִי ה' לֹא נִדְעִיתִי לָהֶם : (ד) וְגַם הַקְּמַתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּם לְתַת לָהֶם אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת אֶרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר גָּרוּ בָהּ : [...]
(ה) וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יְדֵי לְתַת אֶתָּה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב וְנָתַתִּי אֶתָּה לְכֶם מְרִשָּׁה אֲנִי ה' :

V) THE PLAN: A LIGHT FOR THE NATIONS

Exodus (ch. 19) – (פרשת יתרו (שמות פרק יט'))

1 On exactly the third-month anniversary of the Israelites' leaving the land of Egypt, they came into the Sinai desert. 2 They traveled from Rephidim, came into the Sinai desert, and set up camp there. Israel camped there in front of the mountain 3 while Moses went up to God. The LORD called to him from the mountain, "This is what you should say to Jacob's household and declare to the Israelites: 4 You saw what I did to the Egyptians, and how I lifted you up on eagles' wings and brought you to me. 5 So now, if you faithfully obey me and stay true to my covenant, you will be my most precious possession out of all the peoples, since the whole earth belongs to me. 6 You will be a kingdom of priests for me and a holy nation. These are the words you should say to the Israelites."

(א) בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינַי : (ב) וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִים וַיָּבֹאוּ מִדְּבַר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר וַיַּחֲנוּ שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר : (ג) וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו ה' מִן הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל : (ד) אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְּפֵי נְשָׁרִים וְאָבָא אֶתְכֶם אֵלָי : (ה) וְעַתָּה אִם שְׁמוּעַ תִּשְׁמַעוּ בְּקוֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ : (ו) וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מְמַלְכֶת כְּהֹנִים וְגוֹי קְדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּדְבַּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

Deuteronomy (ch. 6) – (פרשת ואתחנן (דברים פרק ו'))

10 Now once the LORD your God has brought you into the land that he swore to your ancestors, to Abraham, Isaac, and Jacob, to give to you—a land that will be full of large and wonderful towns that you didn't build, 11 houses stocked with all kinds of goods that you didn't stock, cisterns that you didn't make, vineyards and olive trees that you didn't plant—and you eat and get stuffed, 12 watch yourself! Don't forget the LORD, who brought you out of Egypt, out of the house of slavery. 13 Revere the LORD your God, serve him, and take your solemn pledges in his name! 14 Don't follow other gods, those gods of the people around you— 15 because the LORD your God, who is with you and among you, is a passionate God. The LORD your God's anger will burn against you, and he will wipe you off the fertile land.

(י) וְהִזְהָר כִּי יִבְיֹאֵד ה' אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַע לְאַבְתֵּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב לְתַת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטוֹבֹת אֲשֶׁר לֹא בָנִיתָ : (יא) וּבֵתַיִם מְלֵאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא מְלַאתָ וּבְרֵת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חֲצַבְתָּ כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נִטְעַתָּ וְאֹכֵלֶת וְשֹׁבַעַת : (יב) הַשְּׁמֹר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֲשֶׁר הוֹצִיאָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : (יג) אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאֶתוֹ תַעֲבֹד וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע : (יד) לֹא תִלְכוּן אַחֵרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאַלְהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם : (טו) כִּי אֵל קָנָא ה' אֱלֹהֶיךָ בְּקוֹרְבָּךְ פֶּן יַחַרֶּה אִף ה' אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידֶךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה :

Deuteronomy (ch. 9) – (פרשת עקב (דברים פרק ט'))

1 Listen, Israel! Today you will cross the Jordan River to enter and take possession of nations larger and more powerful than you, along with huge cities with fortifications that reach to the sky. 2 These people are large and tall—they are the Anakim. You know and have heard what people say: "Who can stand up to the Anakim?" 3 Know right now that the LORD your God, who is crossing over before you, is an all-consuming fire! He will wipe them out! He will subdue them before you! Then you will take possession of their land, eliminating them quickly, exactly as the LORD told you. 4 Once the LORD your God has driven them out before you, don't think to yourself, It's because I'm righteous that the LORD brought me in to possess this land. It is instead because of these nations' wickedness that the LORD is removing them before you. 5 You aren't entering and taking possession of their land because you are righteous or because your heart is especially virtuous; rather, it is because these nations are wicked—that's why the LORD your God is removing them before you, and because he wishes to establish the promise he made to your ancestors: to Abraham, Isaac, and Jacob. 6 Know then that the LORD your God isn't giving you this excellent land for you to possess on account of your righteousness—because you are a stubborn people! 7 Remember—don't ever forget!—how you made the LORD your God furious in the wilderness. From the very first day you stepped out of Egypt until you arrived at this place, you have been rebels against the LORD.

(א) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשְׁתָּ גּוֹיִם גְּדֹלִים וְעֲצָמִים מִמֶּךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצֻרֹת בְּשָׁמַיִם : (ב) עִם גְּדוֹל וְרָם בְּנֵי עֲנָקִים אֲשֶׁר אֶתָּה יְדַעְתָּ וְאַתָּה שְׁמַעְתָּ מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְנֵי עֲנָק : (ג) וַיִּדְעַתָּ הַיּוֹם כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ הוּא הַעֹבֵר לְפָנֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא יִשְׁמִידֶם וְהוּא יִכְנִיעֶם לְפָנֶיךָ וְהוֹרֶשְׁתֶּם וְהִאֲבַדְתֶּם מִהֵרָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לְךָ : (ד) אַל תֹּאמַר בְּלִבְבְּךָ בְּהַדֹּף ה' אֱלֹהֶיךָ אֶתְּם מִלְּפָנֶיךָ לֵאמֹר בְּצַדִּיקוֹתַי הִבִּיאֵנִי ה' לְרִשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרַשְׁעוֹת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה ה' מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ : (ה) לֹא בְצַדִּיקוֹתַי וּבִישׁוֹר לִבְבְּךָ אֶתָּה כָּא לְרִשְׁתָּ אֶת אֶרֶץ כִּי בְרַשְׁעוֹת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה ה' אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ וְלִמְעַן הָקִים אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְתֵּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב : (ו) וַיִּדְעַתָּ כִּי לֹא בְצַדִּיקוֹתַי ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עִם קִשָּׁה עָרַף אֶתָּה : (ז) זָכֹר אֵל תִּשְׁכַּח אֶת אֲשֶׁר הִקְצַפְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּמִדְבַר לְמַן הַיּוֹם אֲשֶׁר יִצְאָתָּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד בְּאַכְסֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה מִמְּרִים הִיִּיתֶם עִם ה' :

Moses said to the LORD, "When the Egyptians, from whose midst You brought up this people in Your might, hear the news, 14 they will tell it to the inhabitants of that land. Now they have heard that You, O LORD are in the midst of this people; that You, O LORD, appear in plain sight when Your cloud rests over them and when You go before them in a pillar of cloud by day and in a pillar of fire by night. 15 If then You slay this people to a man, the nations who have heard Your fame will say, 16 'It must be because the LORD was powerless to bring that people into the land He had promised them an oath that He slaughtered them in the wilderness.' 17 Therefore, I pray, let my LORD's forbearance be great, as You have declared, saying, 18 'The LORD! slow to anger and abounding in kindness; forgiving iniquity and transgression; yet not remitting all punishment, but visiting the iniquity of fathers upon children, upon the third and fourth generations.' 19 Pardon, I pray, the iniquity of this people according to Your great kindness, as You have forgiven this people ever since Egypt." 20 And the LORD said, "I pardon, as you have asked. 21 Nevertheless, as I live and as the LORD's Presence fills the whole world, 22 none of the men who have seen My Presence and the signs that I have performed in Egypt and in the wilderness, and who have tried Me these many times and have disobeyed Me, 23 shall see the land that I promised on oath to their fathers; none of those who spurn Me shall see it. 24 But My servant Caleb, because he was imbued with a different spirit and remained loyal to Me—him will I bring into the land that he entered and his offspring shall hold it as a possession. 25 Now the Amalekites and the Canaanites occupy the valleys. Start out, then, tomorrow and march into the wilderness by way of the Sea of Reeds."

מֹשֶׁה אָל ה' וַשְּׁמֵעוּ מִצְרַיִם כִּי הֶעֱלִית בְּכַחַד אֶת הָעָם הַזֶּה מִקְרַבּוֹ : (יד) וְאָמְרוּ אֵל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת שְׁמֵעוּ כִּי אֵתָה ה' בְּקֶרֶב הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִינֵי בְּעֵינֵי נְרָאָה אֵתָה ה' וְעַנְדָּךְ עֹמֵד עֲלֵהֶם וּבַעֲמֹד עֵנּוּ אֵתָה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבַעֲמֹמֵד אֵשׁ לַיְלָה : (טו) וְהִמַּתָּה אֶת הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שְׁמֵעוּ אֶת שְׁמֵעֲךָ לֵאמֹר : (טז) מִבְּלַתִּי יָכַלְתָּ ה' לְהַבִּיא אֶת הָעָם הַזֶּה אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֶם בַּמִּדְבָּר : (יז) וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַּח אֲדֹנָי כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר : (יח) ה' אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד נָשָׂא עֵינָו וְנָפְשָׁע וְנָקָה לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵינָו אַבוֹת עַל בְּנֵי עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רִבְעֵים : (יט) סָלַח נָא לְעֵינֵי הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנְּהָ : (כ) וַיֹּאמֶר ה' סָלַחְתִּי כְּדַבַּרְךָ : (כא) וְאִיֻּלֵם חִי אֲנִי וַיִּמְלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ : (כב) כִּי כָל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אָתָּה כָּבָדִי וְאָתָּה אֶתְתִּי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר וַיִּנְסוּ אֹתִי זֶה עֲשֶׂה פְעֻמִּים וְלֹא שְׁמֵעוּ בְּקוֹלִי : (כג) אִם יִרְאוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתֵם וְכָל מִנְאֲצֵי לֹא יִרְאוּהָ : (כד) וְעַבְדִּי כָלֵב עֲקֵב הִיטָה רוּחַ אַחֲרַת עַמּוֹ וַיִּמְלֵא אַחֲרָי וְהִבִּיאֵתִיו אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בָּרַךְ שְׁמָה וְזָרְעוּ יִירָשְׁנָה : (כה) וְהֶעֱמַלְקִי וְהִכְנַעְנִי יוֹשֵׁב בְּעַמְקֵי מִחֹר פָּנָו וַיִּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר דָּרָךְ וְסוֹף : פ

32 פרשת האזינו (דברים פרק לב') – Deuteronomy (ch. 32)

1 Heaven! Pay attention and I will speak; Earth! Listen to the words of my mouth. 2 My teaching will fall like raindrops; my speech will settle like dew— like gentle rains on grass, like spring showers on all that is green— 3 because I proclaim the LORD's name: Give praise to our God! 4 The rock: his acts are perfection! No doubt about it: all his ways are right! He's the faithful God, never deceiving; altogether righteous and true is he. 5 But children who weren't his own sinned against him with their defects; they are a twisted and perverse generation. 6 Is this how you thank the LORD, you stupid, senseless people? Isn't he your father, your creator? Didn't he make you and establish you? 7 Remember the days long past; consider the years long gone. Ask your father, he will tell you about it; ask your elders, they will give you the details: 8 When God Most High divided up the nations— when he divided up humankind— he decided the people's boundaries based on the number of the gods. 9 Surely the LORD's property was his people; Jacob was his part of the inheritance. 10 God found Israel in a wild land— in a howling desert wasteland— he protected him, cared for him, watched over him with his very own eye. 11 Like an eagle protecting its nest, hovering over its young, God spread out his wings, took hold of Israel, carried him on his back. 12 The LORD alone led Israel; no foreign god assisted. 13 God made Israel glide over the highlands; he fed him with food from the field, nursed him with honey from a boulder, with oil from a hard rock: 14 curds from the herd, milk from the flock, along with the best of lambs, rams from Bashan, he-goats too, along with the finest wheat— and for drink, wine from the juiciest grapes! 15 Jacob ate until he was stuffed; Jeshurun got fat, then rebellious. It was you who got fat, thick, stubborn! Jeshurun gave up on the God who made him, thought the rock of his salvation was worthless. 16 They made God jealous with strange gods, aggravated him with detestable things. 17 They sacrificed to demons, not to God, to deities of which they had no knowledge— new gods only recently on the scene, ones about which your ancestors had never heard. 18 You deserted the rock that sired you; you forgot the God who gave birth to you! 19 The LORD saw this and rejected out of aggravation his sons and his daughters. 20 He said: I will hide my face from them— I will see what becomes of them— because they are a confused generation; they are children lacking loyalty. 21 They provoked me with "no-gods," aggravated me with their pieces of junk. So I am going to provoke

(א) הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאִדְבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמָרִי פִי : (ב) יִעֲרֹף כַּמְטֵר לִקְחִי תִזְלַל כַּפְטַל אֲמַרְתִּי כִּשְׁעִירִים עָלַי דָּשָׂא וְכָרְבִיבִים עָלַי עֵשֶׂב : (ג) כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא הִבּוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ : (ד) הַצּוּר תַּמִּים פָּעֲלוּ כִּי כָל דַּרְכָיו מִשְׁפֵּט אֵל אֲמוּנָה וְאִין עֹלֵל צַדִּיק וְיִשָּׁר הוּא : (ה) שָׁחַת לוֹ לֹא בָנָיו מוֹמֵם דוֹר עֲקֵשׁ וּפְתִילֵת : (ו) ה' לֵה' תִּגְמְלוּ זֹאת עִם נָבֶל וְלֹא חָכָם הַלּוֹא הוּא אֲבִיד קִנְיָד הוּא עֲשָׂד וַיִּכְנַעַד : (ז) זָכַר יְמוֹת עוֹלָם בֵּינוּ שָׁנוֹת דָּר וְדָר שְׂאֵל אֲבִיד וַיִּגְדָּד וְקִנְיָד וַיֹּאמְרוּ לָךְ : (ח) בְּהִנְחַל עֲלִיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוּ בְנֵי אָדָם יִצַּב גְּבֻלַת עַמִּים לְמַסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : (ט) כִּי חֻקָּה ה' עִמּוֹ יַעֲקֹב חֻקֵּי נְחֻלָּתוֹ : (י) יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֵהוּ לֵל יִשְׁמֹן יִסְבְּבָנְהוּ בּוֹנֵנְהוּ יִצְרָנְהוּ כְּאִישׁוֹ עֵינָו : (יא) כְּנִשָּׁר יַעֲרִי קִנּוֹ עַל גּוֹזְלָיו יִרְחַף יִפְרֵשׁ כְּנִפְיוֹ יִקְחֵהוּ יִשְׂאָהוּ עַל אֲבָרְתוֹ : (יב) ה' בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עַמּוֹ אֵל נָכַר : (יג) יִרְכַּבְהוּ עַל בְּמוֹתֵי בְּמַתִּי אֶרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבוֹת שָׂדֵי וַיִּנְקָהוּ דָבֵשׁ מִסְּלַע וְשִׁמֹן מִחֲלָמִישׁ צוּר : (יד) חֲמָאֵת בְּקֹר וְחֵלֵב צֹאן עִם חֵלֵב פְּרִים וְאִילִים בְּנֵי בָשָׂר וְעִתּוּדִים עִם חֵלֵב כְּלִיֹּת חֲסוּה וְדָם עֵגֶב תִּשְׁתֶּה חֲמֹר : (טו) וַיִּשְׁמֹן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעֵט שְׁמֵנָת עֲבִית כְּשִׁית וַיִּטֵּשׁ אֱלוֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל צוּר יִשְׁעָתוֹ : (טז) יִקְנָאֵהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבֹת יִכְעִיסֵהוּ : (יז) יִזְבַּחוּ לְשֵׁדִים לֹא אֵלָה אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקְרַב בָּאוּ לֹא שְׁעָרוֹם אֲבֹתֵיכֶם : (יח) צוּר יִלְדָד תִּשִׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מִחֻלְלָד : (יט) וַיִּרְאָה ה' וַיִּנְאָץ מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנֵתָיו : (כ) וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פְּנֵי מַהֵם אֶרְאֶה מַה אַחֲרֵיתֵם כִּי דוֹר תִּהְפְּכַת הִמָּה בְּנִים לֹא אֲמֹן בָּם : (כא) הֵם קִנְאוּנִי בְּלֹא אֵל פְּעוּסֵי בְּהַבְלִיָּה וְאִנִּי אֶקְנִיאֵם בְּלֹא עִם בְּגוֹי נָבֶל אֶכְעִיסֵם : (כב) כִּי אֵשׁ קִדְחָה בְּאִפִּי וְתִיקַד עַד שְׂאוֹל תַּחֲתִית וְתֹאכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה וְתִלְהַט מוֹסְדֵי הָרִים : (כג) אֶסְפָּה עֲלֵמּוֹ רְעוֹת חֲצֵי אֶכְלָה בָּם : (כד) מִזֵּי רַעַב וְלַחְמֵי רִשָּׁף וְקֹטֵב מְרִירֵי וְשֵׁן בְּהַמַּת אֲשַׁלַּח בָּם עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עֶפֶר : (כה) מַחוּץ תִּשְׁכַּל חָרֵב וּמְחַדְרִים אִימָה גַם בְּחֹרֵר גַּם בְּתוֹלָה

them with "No-People," aggravate them with a nation of fools. 22 A fire burns in me— it will blaze to the depths of the grave; it will destroy the land and its crops; it will blacken the base of the mountains. 23 I'll throw on them disaster after disaster; I'll destroy them with my arrows: 24 devastating hunger, consuming plague, bitter sickness. I'll send animal fangs after them, venom from dust crawlers too. 25 Outside, in the streets, the sword will bereave! Inside, in the safest room, there will be terror for young men and women, nursing baby and senior citizen. 26 I thought about it: I could have struck them down, erased them from human memory, 27 but their enemies' rage concerned me; their opponents might misunderstand. They might say, "Our strong hands, not the LORD's, did all this," 28 because they are not a thoughtful nation; they lack any insight. 29 If they had any wisdom, they would understand this; they would discern what will become of them. 30 How could one person chase off a thousand in battle? How could two people make ten thousand flee for their lives? Only because their rock sold them off, only because the LORD handed them over! 31 But, no, their rocks can't compare to our rock! Our enemies are completely stupid. 32 Their roots run straight from Sodom— from the fields of Gomorrah! Their grapes are pure poison; their grape clusters, nothing but bitter; 33 their wine is snake poison, venom from a cruel cobra. 34 Don't I have this stored up, sealed in my vaults? 35 Revenge is my domain, so is punishment-in-kind, at the exact moment their step slips up, because the day of their destruction is just around the corner; their final destiny is speeding on its way! 36 But the LORD will acquit his people, will have compassion on those who serve him, once he sees that their strength is all gone, that both prisoners and free people are wiped out. 37 The Lord will ask, "Where are their gods— the rocks they trusted in— 38 who ate up the fat of their sacrifices, who drank their sacred wine? They should stand up and help you! They should protect you now! 39 Now, look here: I myself, I'm the one; there are no other gods with me. I'm the one who deals death and gives life; I'm the one who wounded, but now I will heal. There's no escaping my hand. 40 But now I'm lifting my hand to heaven— I swear by my own eternity: 41 when I sharpen my blazing sword and my hand grabs hold of justice, I'll pay my enemies back; I'll punish in kind everyone who hates me. 42 I'll make my arrows drink much blood, while my sword devours flesh, the blood of the dead and captured, flowing from the heads of enemy generals." 43 Heavens: Rejoice with God! All you gods: bow down to the Lord! Because he will avenge his children's blood; he will pay back his enemies; he will punish in kind those who hate him; he will cleanse his people's land.

VIII) THE RETURN TO ZION

1 This is what Isaiah, Amoz's son, saw concerning Judah and Jerusalem. 2 In the days to come the mountain of the LORD's house will be the highest of the mountains. It will be lifted above the hills; peoples will stream to it. 3 Many nations will go and say, "Come, let's go up to the LORD's mountain, to the house of Jacob's God so that he may teach us his ways and we may walk in God's paths." Instruction will come from Zion; the LORD's word from Jerusalem. 4 God will judge between the nations, and settle disputes of mighty nations. Then they will beat their swords into iron plows and their spears into pruning tools. Nation will not take up sword against nation; they will no longer learn how to make war.

1 When the LORD changed Zion's circumstances for the better, it was like we had been dreaming. 2 Our mouths were suddenly filled with laughter; our tongues were filled with joyful shouts. It was even said, at that time, among the nations, "The LORD has done great things for them!" 3 Yes, the LORD has done great things for us, and we are overjoyed. 4 LORD, change our circumstances for the better, like dry streams in the desert waste! 5 Let those who plant with tears reap the harvest with joyful shouts. 6 Let those who go out, crying and carrying their seed, come home with joyful shouts, carrying bales of grain!

יוֹגֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה: (כו) אֲמַרְתִּי אֲפֹאֲיָהּ
 אֲשַׁבֵּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זָכָרָם: (כז) לֹלֵל פֶּעַס אוֹיֵב
 אֲגוּר פֶּן יִנְכְרוּ צְרִימוֹ פֶּן יֵאמְרוּ יְדֹנֵי רַמָּה וְלֹא ה'
 פֶּעַל כָּל זֹאת: (כח) כִּי גוֹי אֲבַד עֲצוֹת הַמָּה וְאִין
 בָּהֶם תִּבְנוּנָה: (כט) לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכִּילוּ זֹאת יְבִינֵי
 לְאֲחֵרֵיהֶם: (ל) אֵיכָה יִרְדֹף אֶחָד אֶלְפָּ וּשְׁנֵי
 יִנְיִסוּ רֶבֶבָה אִם לֹא כִי צוּרָם מִכָּרָם וְהִ' הַסְּגִירָם:
 (לא) כִּי לֹא כְצוּרָנוּ צוּרָם וְאִיבֵינוּ פְּלִילִים: (לב)
 כִּי מִגִּפְן סֹדִם גִּפְנָם וּמִשְׁדָּמוֹת עֲמָרָה עֲנָבֵמוֹ עֲנָבֵי
 רוּשׁ אֲשַׁפְּלֵת מְרֹרֵת לָמוֹ: (לג) חֲמַת תִּנְיָנָם יִינָם
 וְרֹאשׁ פְּתִינָם אֲכָר: (לד) הֲלֹא הוּא כְּמַס עֲמָדֵי
 חֲתוּם בְּאוֹצְרֹתָי: (לה) לִי נֶקֶם וְשִׁלְמִי לְעַת תִּמְמוֹט
 רַגְלָם כִּי קְרוּב יוֹם אֵידָם וְחֵשׁ עֲתָדָת לָמוֹ: (לו) כִּי
 יִדִּין ה' עֲמוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם כִּי יִרְאֶה כִּי אֲזַלְתָּ
 יָד וְאֶפֶס עֲצוּר וְעוֹבֵב: (לז) וְאָמַר אֵי אֶלְהִימוֹ צוּר
 חֲסִיוֹ בּוֹ: (לח) אֲשֶׁר חָלַב זִבְחֵימוֹ יֵאָכְלוּ יִשְׁתּוּ יֵין
 נְסִיכִים יְקוּמוּ וְיַעֲזְרֵם הֵי עֲלֵיכֶם סִתְרָה: (לט)
 רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי הוּא וְאִין אֶלְהִים עֲמָדֵי אֲנִי
 אֲמִית וְאֲחִיָּה מִחֲצֵתִי וְאֲנִי אֶרְפָּא וְאִין מִיָּדִי
 מִצִּיל: (מ) כִּי אֲשָׂא אֶל שָׁמַיִם יָדִי וְאֲמַרְתִּי חִי
 אֲנֹכִי לְעֵלָם: (מא) אִם שְׁנוֹתַי בְּרֶק חֲרָבִי וְתִאֲחִזוּ
 בְּמִשְׁפָּט יָדִי אֲשִׁיב נֶקֶם לְצָרֵי וְלִמְשַׁנְאֵי אֲשִׁלֵּם:
 (מב) אֲשַׁכִּיר חֲצִי מִדָּם וְחֲרָבִי תֹאכַל בָּשָׂר מִדָּם
 חֲלָל וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פְּרָעוֹת אוֹיֵב: (מג) הֲרַגְתִּינִי
 גוֹיִם עֲמוֹ כִּי יָד עֲבָדָיו יְקוּם וְנֶקֶם יִשִּׁיב לְצָרֵי
 וְכִפֵּר אֲדָמָתוֹ עֲמוֹ: פ

33 ישעיהו (פרק ב') – Isaiah (ch. 2)

(א) הַדְּבָר אֲשֶׁר חִזָּה יִשְׁעִיָּהוּ בֶן אָמוֹץ עַל יְהוּדָה וְיִירוּשָׁלַם: (ב) וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים כִּכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא מִגְּבְעוֹת וְנִהְרֵי אֲלֵיוֹ כָּל הַגּוֹיִם: (ג) וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לָכֵן וְנִעְלָה אֶל הַר ה' אֶל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיִרְנוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָּה בְּאַרְחֹתָיו כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר ה' מִירוּשָׁלַם: (ד) וְשִׁפְט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְתּוּ חֲרֻבוֹתֵם לְאֲתִים וְחִנִּיתוּתֵיהֶם לְמִזְמוֹרוֹת לֹא יִשָּׂא גוֹי אֶל גוֹי חֲרָב וְלֹא לְמַדּוֹ עוֹד מִלְחָמָה: פ

34 תהלים (פרק כנו') – Psalms (ch. 126)

(א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הֵינִי כַחֲלָמִים: (ב) אִזּוֹ יִמְלֹא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵי רִנָּה אִזּוֹ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְּדִיל ה' לְעֲשׂוֹת עִם אֶלְהָ: (ג) הַגְּדִיל ה' לְעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינִי שְׂמֵחִים: (ד) שׁוּבָה ה' אֶת שְׁבוֹתֵנוּ שְׁבִיתֵנוּ בְּאֶפְרַיִם בְּגִבְעָ: (ה) הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בָרְנָה יִקְצְרוּ: (ו) הַלּוֹד יִלְדֵּךְ וּבִכְה נִשָּׂא מִשֹּׁךְ הַזָּרַע בֹּא בָרְנָה נִשָּׂא אֲלֵמְתָיו: